

The Holy See

PILGRIMAGE TO THE HOLY LAND ON THE OCCASION OF THE 50th ANNIVERSARY
OF THE MEETING BETWEEN POPE PAUL VI AND PATRIARCH ATHENAGORAS IN JERUSALEM

(24-26 MAY 2014)

HOLY MASS

HOMILY OF POPE FRANCIS

International Stadium (Amman)

Saturday, 24 May 2014

Video

במקרא מן הבשורה של היום, אנו שומעים את ישוע מבטיח לתלמידיו: "אֲנִי אֶבְרָכְכֶם מֵהָאֵלֶּיךָ וְיִתֶּן לְכֶם מִנְחָם אַחֲרַי הַיְיָהוֹי עִמָּכֶם לְעוֹלָם" (יוחנן יד:16). המנחם הראשון הוא ישוע עצמו; האחר הוא רוח הקודש.

אין אנו רחוקים מהמקום בו הרוח ירד בגבורה על ישוע מנצרת לאחר טבילתו על ידי יוחנן בנהר הירדן (ראה: מתי ג:16). הבשורה של היום, והמקום הזה אליו, בחסדי האלוהים, הגעתי כצליין, מזמינים אותנו להרהר ברוח הקודש ועל כל שהוא עשה במשיח ובקרבתו. בקצרה, ניתן לומר שרוח הקודש מבצע שלוש פעולות – הוא מכין, הוא מושח והוא שולח.

בטבילה, רוח הקודש ירד על ישוע כדי להכינו לקראת שליחות הישועה, שליחות של משרת, עניו ושפל רוח, המוכן לחלוק ולהעניק את עצמו לחלוטין. אך רוח הקודש, הנוכח מראשית תולדות הישועה, החל את פעולתו כבר מרגע ההתעברות ברחמה הטהור של מרים מנצרת, בהפכו את הרגע המדהים של לבישת הבשר למציאות: "רוח הקודש ירד עליך וְתִצְלַע לְיָךְ" – אמר המלאך למרים – "תִּהְיִי וְתִלְדִּי בֵן, וְתִקְרָא אִישׁוּי שְׁמוֹ" (ראה: לוקס א:31,35). רוח הקודש פעל בשמעון וחנה ביום הצגתו של ישוע במקדש (ראה: לוקס ב:22). שניהם ציפו למשיח ועל שניהם שכן רוח הקודש. בראותם את הילד, שמעון וחנה ידעו מיד שהוא היה זה אשר העם ציפה לו. הם נתנו ביטוי נבואי לשמחת המפגש עם הגואל ובמידה מה הכינו את המפגש שבין המשיח לעמו.

מעשיו השונים של רוח הקודש הם חלק מפעולה הרמונית אחת, תכנית אהבה אלוהית אחת ויחידה. למעשה,

משימתו של רוח הקודש היא להשכין הרמוניה – הוא בעצמו הרמוניה – ולכונן שלום במצבים שונים ובין אנשים שונים. מגוון של דעות ואנשים אינו אמור לעורר דחייה או לשמש כמכשול, שכן מגוון מעשיר תמיד. כך היום, בלבבות בוערים, אנו קוראים לרוח הקודש ומבקשים ממנו להכין את הדרך לשלום ולאחדות.

הרוח גם מושח. הוא משח את ישוע מבפנים והוא מושח את תלמידיו, כדי שתהיה להם דעת המשיח וכך יתכוונו לחיות חיים של שלום ואחדות. במשיחת הרוח, טבענו האנושי נחתם בקדושתו של ישוע המשיח ואנו מסוגלים לאהוב את אחינו ואחיותינו באהבה בה אלוהים אוהב אותנו. עלינו, אפוא, להראות סימני ענווה, אחווה, מחילה ופיוס אמתיים. סימנים אלה הם תנאים מקדימים לשלום אמתי, יציב ובר קיימא. הבה נבקש מהאב למשוח אותנו כדי שנהפוך לבניו באמת, מעוצבים עוד ועוד בדמות המשיח וכדי שנלמד לראות איש את רעהו כאחים ואחיות. כך, בעזבנו את העלבונות והמחלוקות, אנחנו מסוגלים להראות אהבת אחים אמיתית זה לזה. זה מה שישוע מבקש מאתנו בבשורה: "אֵם אֵתֶּם אוֹהֲבִים אוֹתִי, הַרְיֵשׁתֶּם רֵרֵ אֶת מִצְוֹתַי וְאֲנִי אֲבַקֶּשׁ מֵהָאֲבִי וְיִתֶּן לְכֶם מִנְחָם אַחֲרַי הַיְהִיעֵמְכֶם לְעוֹלָם" (יוחנן יד: 15-16).

לבסוף, רוח הקודש שולח. ישוע הוא זה שנשלח, מלא ברוח האב. משוחים באותה הרוח, גם אנחנו נשלחים כשליחים ועדים לשלום. מה רב צורכו של העולם בנו כעדי השלום. העולם מבקש מאתנו לעשות כן, להשכין שלום, להעיד על השלום. לא ניתן לקנות שלום; זוהי מתנה שיש לחפש בסבלנות ו"ליצור" במעשים, קטנים כגדולים, בחיי היומיום שלנו. דרך השלום מתחזקת אם אנחנו מבינים שאנו עדר אחד ובנים למשפחה אנושית אחת; אם אנחנו לא שוכחים שיש לנו אב אחד בשמיים ושנחנו בניו, ברואים בצלמו וכדמותו.

ברוח זו אני מקבל את פניכם: הפטריארך, אחי, הבישופים והכוהנים, הנזירים והנזירות, המאמינים והילדים הרבים המקבלים היום את לחם הקודש לראשונה בנוכחות משפחותיהם. כמו כן, אני מקבל באהבה את פני הפליטים הנוצרים הרבים מפלסטין, מסוריה ומעירק: אנא מסרו את ברכותיי למשפחותיכם ולקהילותיכם והבטיחו להם את קרבתתי. על כולנו לקבל את פניהם באהבה.

חברים יקרים! רוח הקודש ירד על ישוע בירדן ובכך חנך את פעולת הגאולה שלו, לשחרר את העולם מחטא וממוות. הבה נבקש מהרוח להכין את ליבנו לפגוש את אחינו ואחיותינו, כדי שנוכל להתגבר על ההבדלים המושרשים בחשיבה פוליטית, בשפה, בתרבות ובדת. הבה נבקש ממנו למשוח את כולו בשמן רחמיו, המרפא את פצעי הטעויות, אי ההבנות והמחלוקות. הבה נבקש ממנו לשלוח אותנו, בענווה ובשפלות רוח, בדרך התובענית אך המעשירה של רדיפת השלום.